

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Stimvlvs Compvnctionis, Et Soliloqvia

Juan <de Jesús Maria>

Coloniae, 1611

De suavitate Iesu Christi vocantis peccatorem ad pœnitentiam. Cap. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45624

saltem amodò voca me, & dic: Deus meus, & dux meus es tu: iam non vltra fugiam te. Erraui, ô dulcissime Deus, sicut Cain profugus à facie tua: & seruiui dijs alienis in quibus non est salus, aut libertas mea. Ecce reuertor ad te, de seruitute nimis dura: requiro formosissimã lucem tuam de tenebris, & vmbra mortis quæ terruit me. Verè cognoui, per experienciã erroris mei, quia non est bonum aliquod extra te amabilissimi altissimi Dei filium, cui confecro viscera mea.

De suauitate Iesu Christi vocantis peccatorem ad pœnitentiam.

CAP. II.

VTinam placeret tibi, fili, pretiosior auro amicitia mea, & auribus cordis contriti, & humiliati audires subtilem vocem meam, qua saxa mouentur. Ego, quasi nutritius Ephraim gero curam tui, & cum duritia cordis tui lapidei pugnat magna, & fidelissima misericordia mea. Tu secundum duritiam tuam, & impœnitens cor, resistis melle dulciori spiritui meo: & ego secundum diuitias bonitatis infinitæ, quero emollire viscera tua secretis, & innumerabilibus inspirationibus meis. Tu fugis me persequentem te,

non.

non odio, sed tuæ salutis desiderio: & ego tibi fugienti, quasi ex insidijs occurro, ut expansis brachijs amplectar te, & vincam feritatem tuam infinita mansuetudine mea. Propter quod, cœli & terra mirantur clementiam, & suauitatem creatoris sui tam sollicitè vigilantis super custodia ingratiissimi peccatoris, nolentis tollere suaue iugum meum super se. Usquequò durum cor tuum calcitrabit contra stimulum fortissimi amoris mei? Nunquid in æternum repugnabis inæstimabili charitati Dei tui? Ego potuissem damnare te, per iustitiam meam, quia impiè egisti & confregisti iugum meum, & dixisti, Non seruiam: & tamen sustinui te in multa patientia, & desiderio æternæ vitæ tuæ, si fortè conuertereris ad me, & reconciliareris Clementissimo Patri meo. Quid ergo moraris fili dilectissime? Cur differas de die in diem reuerti ad suauissimam pacem, & dilectionem meam? Sine, fili, sine, ut resoluaui glaciem tuam igne ardentissimo amoris mei, & reformem deformatam animam tuam ad exemplar vnigeniti filij Dei. O generatio Adæ, quam diu vos patiar! O rem mirabilem, & absconditam à mundi sapientibus, & prudentibus, qui obturauerunt aures suas, ne per-

ciperent ignitum eloquiū meū! Ego filius
 Altissimi sto ad ostium tuū, & pulso, cu-
 piens introire & implere bonis ineffabili-
 bus domum tuam: & tamen durum tibi
 videtur recipere hospitio Deum, Redem-
 ptorē, & amicum tuū. Certē si tu pulsares
 semel portam domus meæ, ad primum i-
 ctum, festinarem aperire tibi, sicut aperui
 David seruo meo suspiranti ad correpti-
 onem Nathan prophetæ mei. Placeat er-
 go tibi, fili dulcissime, consilium meum:
 & opportuna pœnitentia conuertere ad
 me Pacificum Regem tuum: & quasi ma-
 ter amantissima diligam, & amplectar te,
 nutriamque infantiam tuam dulcissimo
 lacte meo.

*De bonitate Dei, & facilitate parcen-
 di.*

CAP. III.

Quo fugis, fili charissime, qui grauites
 offendisti me? Nunquid solitudo
 sterilis factus sum tibi, quia dicis in corde
 tuo: Recessi, non reuertar vltra ad te? Nū-
 quid obliuiscetur Virgo fasciæ pectoralis
 suæ, aut sponsa ornamenti nuptialis sui?
 Quomodo ergo anima tua quam ego
 despondi mihi pretio sanguinis mei, de-
 reliquit me, & oblita est mei diebus inu-
 mēris?

in cruce